

UGAZ-AMA

Ur atepak dituzte
arraultzak egiten,
bañan chito jayotzen
ez dute jakizen;
ez utzizeagatik
arraza galdutzen
ugaz-amatzat ollo
bat dute artutzen.

Olluak beretzako
arraultzak arturik,
beraren luma-pean
gustora gorderik,
naitasun ederrian
ondo gogaturik,
munduratutzen ditu
chito biurturik.

Gero gustora ditu
guztiyak azitzen,
bere ondotik inoiz
ez ditu utzitzen;
jankai goşorik badu
lurrean billatzen,

umechoari dena
baitiyo partitzen.

Abek grñaz urera
nola diran sartzen,
amak ur bazterretik
diye begiraten;
aunditurik sasoyak
diranian jartzen,
orduan ditu amak
bakarrik lajatzten.

. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .

Chito chikicho ayek
oidiran modura,
umezurtz asko dira
azitzen mundura;
. . . . .
argatik ugaz-amak;
mundu ontan dira
jasotzeko aurchuak
magalen erdira.